

strijdkrachten was gaan opbouwen. Wij hebben in ons volgende deel, II c, meer over hem te schrijven – hier willen wij er slechts op wijzen dat MacArthur er zich in mei '42 met kracht tegen uitsprak dat de Verenigde Staten zich zouden houden aan de afspraak die zij al begin '41 met Groot-Brittannië hadden gemaakt: dat de Verenigde Staten en Groot-Brittannië, als zij met Japan, Duitsland en Italië in oorlog zouden geraken, er samen naar zouden streven, eerst Duitsland en Italië en pas daarna Japan te verslaan. Wilde men, naast het Duits-Russische front in Oost-Europa, een 'Tweede Front' om de Sowjet-Unie te ontlasten? Dan, zo betoogde MacArthur, moest dat niet tegen Duitsland gevormd worden maar tegen Japan, omdat zulk een front bij de Russen de vrees zou wegnemen dat Japan hen zou aanvallen – de Russen zouden dan een groot deel van hun strijdkrachten uit Oost-Siberië naar Europa kunnen verplaatsen. Bovendien zou men aldus kunnen voorkomen dat maarschalk Tsjiang Kai-sjek, die zich ten zeerste geërgerd had aan het feit dat de besluitvorming in Washington geheel buiten hem om ging, een accord met de Japanners zou gaan nastreven.

Roosevelt hield zich aan de begin '41 gemaakte afspraak. Toen in mei en juni '42 was komen vast te staan dat het Amerikaanse plan om op korte termijn in West-Frankrijk te landen onuitvoerbaar was, werd eind juli door de *Combined Chiefs of Staff* besloten dat er later in het jaar een grootscheepse landing zou plaatsvinden in Frans-Noord-Afrika. Bij het Amerikaanse leger behield het Europese strijdtoneel dus een zekere prioriteit maar in de omstandigheden die door het Japanse *Nanjo*-offensief waren geschapen, betekende dat niet dat er van de nieuwe Amerikaanse eenheden die in allerijl werden geformeerd, in '42 wezenlijk méér naar het Europese strijdtoneel dan naar dat in de *Pacific* werden gezonden. In die *Pacific* moest vóór alles voorkomen worden dat Japan voet aan land zette in Australië of op de eilandengroepen tussen Australië en de Hawaii-eilanden. De opbouw van een reeks van steunpunten, hetgeen de voorwaarde was voor een later grootscheeps offensief tegen Japan, slorpte in de loop van '42 veel meer krachten op dan in Washington was voorzien. Trouwens, in december '41, toen niemand wist welke verrassingen Japan na Pearl Harbor nog in petto had, was óók besloten, Alaska en het gebied van het Panamakanaal in betere staat van verdediging te brengen. Er werden in de Verenigde Staten in het eerste jaar na Pearl Harbor 73 nieuwe legerdivisies geformeerd, maar door het gebrek aan scheepsruimte kon men daarvan slechts 17 overzee transporteren en van die 17 werden er 9 naar het gebied van de *Pacific* gezonden. Van de vliegtuigen die de Amerikaanse *Army Air Forces* in de strijd konden